

Oczami niewidomego: pokora przeciwnością pychy

Data publikacji: 23.12.2017 17:25

Pokora to cnota moralna, która polega na uznaniu własnej ograniczoności, niewywyższaniu się ponad innych i unikaniu chwalenia się swoimi dokonaniem. "Pokora jest warunkiem uzyskania dojrzałości duchowej oraz psychicznej". Pokora jest bardziej stanem ducha, postawą życiową wyrażającą nasze przekonanie na temat otaczającego nas świata. Może stanowić punkt odniesienia do naszych działań lub przemyśleń. Ale także dawać oparcie.

□

„Zbyteczna pokora tak samo pozbawia sił jak zarozumiałość”

Eliza Orzeszkowa

Pokora, która jest bardzo ważną i cenną wartością, bywa w fałszywy sposób wypaczana. *„Pamiętajcie pokora to jest prawda. Jak ładnie tańczysz to ładnie tańczysz. Jak ładnie śpiewasz to ładnie śpiewasz. Jak jesteś przystojna i wszyscy na ulicy się za Tobą oglądają to jesteś przystojna. Wszyscy by się nie pomylili. Jak jesteś dobrą uczennicą, to jesteś dobrą uczennicą. Jak masz same piątki albo szóstki w indeksie to masz same piątki. Ale jak czegoś nie umiesz robić to nie umiesz tego robić. Pokora to jest prawda. Pycha to jest fantazja. Nawet jeśli tą fantazją lecimy w dół. Te nasze "ładnie śpiewasz", "a ja będę tylko", "ładnie malujesz", "a tam, gryzmołę", "ładną masz sukienkę", "a tam, taka stara, jeszcze po matce". Zamiast tego powinniśmy mówić: Podoba Ci się? Super Ja też uważam, że jest ładna." - To słowa, jakie **ks. Piotr Pawlukiewicz** na spotkaniu **„Czy Jezus był grzecznym chłopcem?”** skierował do studentów.*

Współczesny świat potrzebuje uczciwych menedżerów, rzetelnych dziennikarzy, oddanych pacjentom lekarzy, obiektywnych sędziów i prawników. Nie bójmy się stawiać sobie ambitnych wyzwań i dążyć do sukcesów pamiętając przy tym o prawdziwej pokorze.

Fałszywa pokora zabija w nas talenty i szczęście. Potrafiąc docenić swoje zalety, sukcesy, ale i obiektywnie patrząc na swoje wady jesteśmy w stanie się rozwijać, zyskiwać motywację do pracy nad sobą, pokonywać prawdziwe słabości, zdobywać kolejne osiągnięcia i w ten sposób realizować cele do których jesteśmy powołani.

Tak więc bądźmy ludźmi raczej pokornymi, a nie takimi w których jest tylko pycha i zarozumiałość. Bądźmy pokorni ale w sposób realny, ale nie przesadny.

Andrzej Koenig